

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
De Heiligen der laatste Dagen.

„Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk
verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat koninkrijk zal
aan geen ander volk overgelaten worden: het zal al die koninkrijken vermalen en te
niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan”. DAN. 2: 44.

No. 19. 1 OCTOBER.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4,50, Amerika \$ 1,00.	2e Jaargang 1897.
------------------------------	---	------------------------------------

Eene vriendschappelijke discussie.

(Vervolg van blz. 278.)

„Het is werkelijk vreemd, dat er zoovele wegen zouden zijn welke allen, zooals voorgegeven wordt, in eene richting leiden. Ik erken, dat ik er vroeger nooit over gedacht heb.”

„Wel, wij zullen trachten al deze punten te bewijzen alvorens te eindigen. Laat ons dit beginsel onderzoeken. Laat ons zien of het idee van waterdoop redelijk schijnt. De Heero heeft wijselijk deze vorm van verordening gekozen voor vergeving der zonden. Het was met dit doel in het oog, dat Johannes het beginsel verdedigde. (Mark. 1 : 4) Petrus beloofde dit op den dag van het Pinksterfeest, (Hand. 2 : 38.) Saulus ontving ook hulp om op te staan en zijne zonden af te doen wasschen. (Hand. 22 : 16.) En aldus werd het door verschillende discipelen onderwezen als een middel waardoor God de zonde wilde vergeven.”

„En daar gij alreeds gezegd hebt, dat er verschillende manieren van doopen zijn onder de verschillende secten; zoo wat is uwe manier?”

„De eenige juiste manier is die, welke in den Bijbel verklaart wordt. De doop werd vroeger door onderdompeling verricht, in werkelijkheid werd er over geen andere manier gedacht als eenige eeuwen na Christus. Het woord doopen is de vertaling van het Grieksche woord *Baptizo* of *Bapto*, hetwelk onderdompeling beteekent en zulke bekende schrijvers als Polybius, Strabo, Dion, Cassius, Mosheim, Luther, Calvijn, Bossuet, Schaaf, Baxter, Jeremy Taylor, Robinson en anderen, stemmen allen in, dat bij de Ouden onderdompeling en geen andere vorm doop was. De Heilige Schrift zelf verklaart de manier van doopen zoo duidelijk, dat zelfs een vreemdeling het kan verstaan. Johannes verkoos een zekere plaats omdat aldaar veel wa-

ter was. (Joh. 3 : 23.) Christus zelf werd in eene rivier gedoopt, waarna hij uit het water opklom. (Mark. 1 : 5 — 10) Filippus en de kamerling daalden beiden af in het water, (Hand. 8 : 38, 39). en Paulus vergelijkt den doop bij de begrafenis en opstanding van Christus, de zonde afstervende, begraven wordend; in water en eene opstanding tot een nieuw leven. (Rom. 6 : 3 — 5.) Jezus verklaart, dat een mensch zoowel uit water geboren moet worden als uit den Geest. (Joh. 3 : 5.) Door ondergedompeld te worden, zijn wij uit het water geboren en wij kunnen den doop niet met eene geboorte vergelijken wanneer deze op eene andere manier geschiedt. Hoe het menschedom eenig andere vorm kan aannemen in het gezicht van al deze feiten, is meer dan ik kan begrijpen. Ik denk, dat er genoeg gezegd is om aan te toonen dat ik juist ben in mijne inzichten met betrekking tot het doel en de wijze van doopen, zoo laat ons nu zien, wie de geschikte personen er voor zijn."

"Wel, allen die eene ziel te redden hebben, veronderstel ik," zei de dokter.

"Ja, indien zij de twee alreeds genoemde beginselen gehoorzaamd hebben; dat is, geloof en bekeering; want Christus gebood Zijne Apostelen te onderwijzen alvorens te doopen (Matth. 28 : 19, 20). De candidaat moet gelooven alsvorens hij gedoopt kan worden (Mark. 16 : 16.) Alvorens Filippus het volk van Samaria doopte, geloofden zij het Evangelie zooals hij het leerde (Handel. 8 : 12). Toen de kamerling aan dezelfde discipel vroeg om gedoopt te worden antwoordde Filippus: „Indien gij van ganscher harte gelooft, zoo is het geoorloofd.” (Hand. 8 : 37). Alle personen dan, die bekwaam zijn om te verstaan, zijn geschikte voorwerpen voor den doop zoodra zij gelooven en zich hebben bekeerd. Niemand is uitgesloten, zelfs niet Cornelius, welke zoo weldadig was, dat een verslag zijner goede daden Gods troon bereikte. Zijne gebeden waren zoo vol geloof, dat zij een engel van den hemel brachten; maar toch was het door den doop alleen mogelijk, dat hij een lidmaatschap kon verkrijgen in de kudde van Christus. (Hand. 10). Wij zien dan, dat allen uitgenomen kleine kinderen geschikt voor deze verordening zijn, op voorwaarde, dat zij, zooals aaugetoond is, geloof hebben en zich werkelijk van hunne zonden bekeerd hebben."

"En beweert u, dat kleine kinderen vrij zijn?" zei de dokter.

"Ik doe; de doop is tot vergeving van zonden en daar kleine kinderen vrij van zonden zijn, zoo zijn zij noodwendig hiervan ontslagen".

"Ik zie niet hoe u deze leerstelling in overeenstemming met de leeringen van den Bijbel maakt. Zei Jezus niet: „Verhindert kleine kinderen niet tot Mij te komen?"

"Ja, Hij deed, maar inplaats van de verordening des doops aan hen te bedienen, nam Hij hen in Zijne armen en zegende hen, tevens verklarende, dat zij rein en vrij van zonden waren, gelijk aan hen die tot het Koninkrijk Gods behooren. Een klein kind is

zonder zonden, is rein van hart en is inderdaad het groote voorbeeld, van goedheid, dat Christus voor ons heeft aangewezen om na te volgen. (Mark. 10 : 13—16). De doop is dus voor menschen die oud genoeg zijn om het met verstand aan te nemen en niet voor kleine kinderen die de belangrijkheid er niet van kunnen verstaan en reeds tot het koninkrijk der hemelen behooren.”

„Wij hebben nu drie van de voornaamste beginselen van het Evangelie der zaligheid onderzocht. Daar is er echter nog één, die ik wil bespreken waarna wij een ander onderwerp, dat voor u misschien van meer belang is dan één dezer, willen behandelen. Het beginsel dat ik nu wil bespreken is de gave des Heiligen Geestes, welke in vroeger tijden volgde op de gehoorzaamheid aan die beginselen welke wij besproken hebben en als deze ontvangen was bracht Hij eenige geestelijke gaven mede. Toen de eerste predikatie gehouden was na de kruisiging van Christus, toen de Apostelen met kracht van omhoog waren aangedaan, waren vele personen in hunne harten verslagen en vroegen Petrus en de overigen der Apostelen wat zij doen moesten. Petrus beantwoordde deze zeer belangrijke vraag; en voor zooverre de autoriteit om dit te doen aangaat, moeten wij toestemmen, dat hij van alle menschen op dien merkwaardigen tijd ten volle bekwaam was, want hij was in het bezit van de sleutelen van het koninkrijk Gods, door Christus zelf op hem bevestigd.—Hij was de oudste der Apostelen en was met zijne broederen met kracht uit den hooge aangedaan. Daarom had hij eene plaats welke hem meer dan eenig geestelijke van onzen tijd bekwaamde, duidelijk en met! autoriteit te antwoorden.”

„Gij verklaart de zaak juist, maar wat vertelde hij hun?” vroeg de man der wet.

„Zijn antwoord wordt gevonden in het tweede hoofdstuk van de Handelingen, beginnende met het 38ste vers. Gij zult ontdekken, dat zoodra hij zag, dat zij geloof hadden, hij hen bekeering leerde, daarna doop tot vergeving der zonden en volgde deze leeringen met eene belofte van de gave des Heiligen Geestes.”

„Ja, beginnende met het genoemde vers zegt het : „En Petrus zeide tot hen : Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uwen kinderen, en allen, die daar verre zijn, zoovelen als er de Heere onze God toeroepen zal.”

„Maar hoe zouden zij den Heiligen Geest ontvangen?”

„Door oplegging der handen. Toen Petrus naar Samaria ging voor het doel om deze gave mede te deelen aan hen die door Filippus gedoopt waren, deed hij het door oplegging der handen (Hand. 8 : 17); en Paulus deed hetzelfde met hen die te Efeze gedoopt waren (Hand. 19 : 2—6); en wanneer het volk deze geboorte van den Geest ontvangen had, (Joh. 4 : 5), ontvingen zij tevens zegeningen; zij hadden aanspraak op de teekenen welke Christus beloofde, die volgen zouden; want Hij zeide : „En degenen, die

geloofd zullen hebben, zullen deze teekenen volgen, in Mijnen naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets doodelijks zullen drinken, het zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden." (Mark. 17 : 17, 18). Wij hebben nu de voorwaarden ontdekt: geloof, bekeering, doop tot vergeving der zonden en de oplegging der handen voor het ontvangen van den Heiligen Geest, met de belofte van Christus, dat de teekenen zullen volgen."

"Gij moet herinneren, mijn vriend, dat de teekenen alleen gegeven waren om de Kerk van Christus in de dagen der Apostelen te stichten, maar nu zijn zij weggedaan en niet langer noodig."

"Tot de wet en de getuigenis", zeide Durant, geeft mij hoofdstuk en vers om de bewering door u gemaakt te staven."

"Als u wil lezen het 13de hoofdstuk van I Corinthhe, dan zal u leeren, dat „hetzij profetiën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden"

"Als gij de moeite wilt nemen en de twee volgende verzen lezen, dan zal u zien, dat „wij kennen ten deele, en wij profeteren ten deele; doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten deele is, te niet gedaan worden." Mijn vriend, inplaats dat deze aanhaling bewijst, dat deze dingen hebben opgehouden, bevestigt het de bewering, dat zij blijven zullen totdat de volmaking komen zal. Zekerlijk zal geen rodelijk mensch zeggen, dat wij tot volmaking gekomen zijn."

"Ik heb steeds verstaan, dat deze gaven niet langer noodig waren. Dit is het besluit waartoe de leeraars van dezen tijd gekomen zijn."

"Maar dit verwondert mij niet, want deze goede oude Bijbel verklaart, dat de tijd zal komen wanneer het volk de gezonde leer zal verlaten en zich tot fabelen wenden" (II Tim. 4 : 4).

"Ik moet toestemmen, dat u mij overtuigd hebt, dat de doop noodig is en wanneer ik gedoopt ben dan zal de verordening op de rechte manier gedaan worden," zei de dokter.

"Het is aangenaam dit te vernemen, maar ik heb misschien nog eene andere verrassing voor u. Mag ik vragen wie u denkt dat u doopen zal."

"Mijn predikant, veronderstel ik; waarom?"

"Als de woorden des Bijbels waar zijn, dan kan er twijfel zijn of uw predikant gemachtigd is om u te doopen."

"Meent u, dat deze mannen, bedienaren van het Evangelie, geen autoriteit hebben om deze verordening te bedienen? Ik verwonder mij wat u nu weer zult ondernemen, maar ga voort, want nu ben ik op verrassingen voorbereid."

"Ik verzeker u, mijn waarde heer, dat ik slechts naar eenige leerstellingen van den Bijbel wil verwijzen, welke noodig zijn verstaan te worden door u, opdat gij het eeuwige leven moogt verkrijgen. Tot hiertoe hebben wij alleen de eerste beginselen

van het Evangelie onderzocht, maar nu willen wij spreken over de bestuurders welke Christus in Zijne Kerk heeft geplaatst en zien door welke middelen de menschen autoriteit ontvangen om in Gods naam te handelen. Paulus vertelt ons, dat God gesteld heeft „ten eerste Apostelen, ten tweede Profeten, ten derde Leer-
 raars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen enz. (I Cor. 12:28), en zegt dat het werk gebouwd is op het fundament van Apostelen (Ef. 2:20). Verder verklaart hij, dat deze bedienaren in de Kerk geplaatst zijn voor het werk der bediening en zullen blijven totdat wij allen zullen komen tot eene kennis der waarheid (Ef. 4:11—13). Zijn alle menschen tot eene kennis der waarheid gekomen? Zoo niet, waarom heeft de Kerk dan opgehouden met de bedienaren, welke God er in geplaatst heeft met het doel om allen tot de eenigheid des geloofs te brengen? Paulus zegt ons, dat deze bedienaren in de Kerk geplaatst waren, opdat wij niet her- en derwaarts zouden bewogen worden door alle wind van leer als geleerd wordt door de menschen (Ef. 4:12—14). Tegenwoordig, nu de menschen verklaren dat zij geen Apostelen en Profeten meer noodig hebben, zijn zij verdeeld en weder verdeeld en in waarheid omgevoerd geworden door iedere leer die verkondigd wordt — zooals Paulus zag, dat zij worden zouden als geïnspireerde Apostelen en Profeten niet gezonden werden om hen te leiden. Door het verliezen dezer bedienaren, verloor de Kerk hare autoriteit, te zamen met al hare gaven en zegeningen, en de zogenoemde christelijke Kerken van daag zijn ontdaan van al hare schoone kleedren; en zelfs zij die voorgeven haar te verdedigen, roepen uit, dat hare gaven, zegeningen en verordeningen in deze eeuw nutteloos zijn. Heeft Christus de ware orde gesticht of niet? Wij zeggen, dat Hij het deed en vragen, heeft enig mensch recht het te veranderen? En als eenig mensch of zelfs een engel des hemels het in het minste zou veranderen, komt hij dan niet onder het oordeel, dat Paulus uitsprak toen hij zeide: „Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.” (Gal. 1:8). Christus plaatste deze bedienaren en de verordeningen in de Kerk tot de vormmaking der Heiligen; en een ieder die het tegendeel predikt is een verdraaier van het Evangelie en een antiChrist in den vollen zin van het woord. Het verschil tusschen de ware Kerk van Christus aan de eene hand en de Katholieke Kerk, met al hare nakomelingen, de geheele protestanten-wereld uitmakende aan de andere hand, beteekent dit: De eene heeft Apostelen, Profeten enz., welke de Kerk door inspiratie of door goddelijke openbaring leiden, terwijl de anderen geleerde mannen hebben om de meeningen van geleerde mannen te prediken, hoogeschoolen hebben inplaats van den Heiligen Geest om de goddelijke dingen te onderrichten; inplaats van het Evangelie zonder loon te prediken, moeten hunne leeraars ieder jaar groote salarissen hebben en zij zijn niet zeker van de leeringen die zij prediken, als zij niet in het bezit zijn van de gaven van kennis,

profetie en openbaring. Nu dan, in welke Kerk vinden wij Apostelen en Profeten?"

De dokter zeide: „Daar is er geen; maar u moet herinneren, dat er een prediker moet zijn want hoe zullen zij hooren, zonder die hun predikt?" (Rom. 10:14).

„En in het volgende vers vraagt hij „hoe zullen zij prediken indien zij niet gezond worden?" Deze zelfde Apostel zegt, dat niemand die eer van zichzelf kan aannemen, maar die van God geroepen is zooals Aäron. (Hebr. 5:4) Aäron was door openbaring geroepen (Ex. 4:14-17), hieruit zien wij, dat niemand het Evangelie mag prediken tenzij hij door openbaring van God geroepen wordt. Zooals ik zeide, inplaats van mannen door openbaring geroepen — zooals de Bijbel zegt, dat zij zijn moeten — beweert men in onze dagen, dat God Zich niet geopenbaard heeft voor bijna achttien honderd jaren. Ga en vraag uw leeraar of hij door openbaring geroepen is en hij zal u zeggen, dat zulke dingen nu niet noodig zijn, welke bewering volgens mijne gedachten bewijst, dat hij geen autoriteit heeft om te doopen tot vergeving van zonden."

„Maar zeide Jezus niet: „Gaat heen in de geheele wereld en predikt het Evangelie?"

„Hij deed dit, maar sprak hij toen tot de nieuwere leeraars? Toen Hij Zijne Apostelen macht gaf om te prediken, gaf dit dan allen die gevoelden deze eer van zichzelf te nemen de autoriteit? Hij deed Zijne Apostelen verstaan, dat zij Hem niet verkozen hadden, maar Hij hen (Joh. 15:16); maar in deze dagen veranderen de menschen den toestand. Daarna zond Hij Zijne discipelen in de wereld om het Evangelie te prediken zonder male en buidel (Luk. 10:4). Paulus zegt, dat zijne belooning deze is: Namelijk, dat ik, het Evangelie verkondigende, het Evangelie van Christus kosteloos stelle, om mijne macht in het Evangelie niet te misbruiken." (I Cor. 9:18). Welnu, ga en vraag uwen prediker of hij hetzelfde doet en ik denk, dat u zult ondervinden, dat hij een salaris moet hebben."

„Wat is er dan van het Evangelie geworden?" vroeg de advocaat.

„Paulus zegt, dat Christus niet eer zal komen, alvorens er eerst een afval geweest is (II Thes. 2:3) en dat in de laatste dagen zware tijden ontstaan zullen" (II Tim. 3:1.) Het volk zal de gezonde leer niet meer kunnen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zich zelve leeraars opgaderen, hun gehoor van de waarheid afwenden en zich keeren tot fabelen (II Tim. 4:3,4), en zullen eene gedaante van godzaligheid hebben maar de kracht ervan verloochenen (II Tim. 3:5.). Petrus zegt ook, dat deze valsche leeraars koopmanschap van de zielen der menschen zullen maken (II Petr. 2:1-3). Zij doen dit door een salaris te verlangen voor het bereiden van preeken om de kittelachtige ooren der menschen te prikkelen. (Micha 3:11) zegt: „Hare hoofden regten om geschenken, en hare priesters leeren om loon, en hare profeten waarzeggen om geld: nog steunen zij op den

Heere, zeggende: Is de Heere niet in het midden van ons?" Nu, mijne vrienden vertocnen de verschillende secten van dezen tijd niet eene letterlijke vervulling dezer gezegden? Hebben zij niet de wetten overtreden en het eeuwig verbond verbroken? (Jes 24 : 5) John Wesly zegt in zijn 94ste preek, verwijzende naar de toestand der Kerk, nadat zij van den regten weg was afgeweken en de gaven verloren had: „De ware redenen waarom de bijzondere gaven des Heiligen Geestes niet langer in de christelijke Kerk gevonden werden, waren omdat de Christenen weder omheidenen geworden waren en er slechts een doode vorm over was.”

„Het schijnt dan, dat God de menscheid verlaten heeft en ons zonder hoop heeft gelaten,” zei Mr. Marshall.

„Neen, Hij heeft dit niet gedaan; maar deze afval is gekomen doordat het menschdom God heeft verlaten, door het Evangelie te veranderen en de leeringen te verlaten zooals ik reeds getoond heb. Maar Hij heeft door Zijne dienstknechten beloofd, dat er eene bedeeeling zijn zou wanneer Hij alle dingen in Christus zal vergaderen (Ef. 1 : 10) en alle dingen zal herstellen, waarvan Hij gesproken heeft door den mond al Zijner heilige profeten van alle eeuw (Hand. 3 : 20, 21). Deze bedeeeling werd genoemd, de bedeeeling van de volheid der tijden (Ef. 1 : 10) Daniël welke door openbaring de uitlegging van Nebukadnezars droom ontving, zag wat in het laatste der dagen zou plaats hebben, wanneer de God des hemels een koninkrijk zou oprichten (Dan, 2 : 44). Johannes de openbaarder zag, terwijl hij op het eiland Patmos was, (omtrent negentig jaren na Christus) hoe dit Evangelie zou hersteld worden, namelijk dat een engel het van den hemel zou brengen (Openb. 14 : 6) en Christus zeide het zal in de geheele wereld gepredikt worden tot eene getuigenis aller volken en dan zou het einde komen? (Matt 24 : 14). Daar God altijd de zelfde is en maar één plan voor de zaligheid van het menschdom heeft, zoo kunnen wij hetzelfde Evangelie verwachten met dezelfde beloften, op de zelfde wijze gepredikt. Waar vinden wij het zooals het vroeger bestond? Maar zooals het was in de dagen van Noach, alzoo zal het zijn in de dagen van den Zoon des menschen (Matt. 24 : 37; Luk. 17 : 26, 27.) Noach was door den Heere gezonden om de komst van den vloed te voorzeggen, maar het volk verwierp zijne getuigenis; in waarheid heeft de wereld wanneer God Zijn wil en welbehagen openbaarde in vroeger dagen, de boodschap verworpen inplaats dezelve aan te nemen en vertelde men alle soorten van kwaad omtrent de profeten en in vele gevallen werden zij gedood zooals dit met Jezus het geval was. Nu dan, mijne vrienden, wij leven in de bedeeeling van de volheid der tijden, wanneer God alle dingen in Christus zal bijeen vergaderen. Een engel is van den hemel gekomen en bracht het eeuwig Evangelie, en op den 6ten dag van April 1830, heeft God — door openbaring aan den mensch — de Kerk van Jezus Christus gesticht, naar het volkomen evenbeeld der ware Kerk zooals die in de dagen van Christus bestond, met Apostelen en Profeten, en sedert dien tijd zijn de dienst-

knechten Gods in de wereld reizende, hetzelfde predikende als eene getuigenis dat het einde spoedig zal komen. Zij roepen de menschen toe geloof in God, onzen eeuwigen Vader, te hebben en in Zijn Zoon Jezus Christus; tevens te bekeeren, hunne zonden te verlaten, gedoopt te worden door iemand die van God door openbaring geroepen is en de handen opgelegd te worden tot het ontvangen des Heiligen Geestes. Als dienstknechten Gods beloven zij dan, dat de bekeerling van deze leer zal weten, of het van God of van de menschen is (Joh. 7 : 17); en verder, dat de teekenen welke den geloovigen in de dagen der oude Apostelen volgden, ook den geloovigen in dezen tijd zullen volgen, want dezelfde zaak zal altijd dezelfde gevolgen voortbrengen. Mijne vrienden, als een dienstknecht van God, roep ik u toe, deze beginselen te gehoorzamen en gij zult de beloofde zegeningen genieten. Ik ben een Ouderling in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Mijn tehuis is in Salt Lake City, Utah.”

De luisteraars waren zeer verrast, maar zij die de aanhalingen van den Bijbel lazen, bleven niet ten achter te getuigen aan Mr. Durant, dat het goede boek zijne bewering bevestigde. Hem dankende voor de geduldige verklaring van zijn geloof, kreeg een ieder hunner zijn kaartje bevattende de geloofsartikelen zijner Kerk en elkaar goeden nacht wenschende, begaven zij zich ter ruste.

Mill. Star.

De beste erfenis.

Geen jongen of meisje kan zeer slecht worden als hij slechts de liefde, teederheid, onbaatzuchtigheid en zoetheid herinnerd als genoten in den omgang met vader en moeder in het ouderlijk tehuis. Geef hun een manlijk en vrouwlijk voorbeeld, geef hun eene opleiding, geef hun de inspiratie van toegewijde levens, geef hun deze hoogere en diepere dingen. Laat het u geen hoofdzaak zijn veel geld te verzamelen, zoodat u hun een fortuin kunt nalaten. Ik geloof werkelijk, dat de kansen het tegendeel van een zegen voor den knaap zullen zijn. Maar laat hun een verzameld fortuin na van herinneringen, inspiraties, voorbeelden en hoop, zoodat zij rijk in verstand, hart, ziel en dienst zijn. Dan, als gij hun tevens een fortuin kunt nalaten, als zij dit alles hebben, dan zal het fortuin van zijne mogelijkheden tot kwaad ontdaan zijn en zal een middel worden tot hooger en edeler dingen.

MINOT. J. SAVAGE.

Aphorismen.

De menschelijke geest heeft een oneindigen dorst naar waarheid; zijne bestemming is: de waarheid in zich uit te breiden en zooveel mogelijk enkel in waarheid te leven.

Indien iemand kwaad van u spreekt leef dan zoo, dat toch niemand hem wil gelooven.

GUBITZ.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

FRED. PIEPER, 120 IZWIJK Hubertstraat, Rotterdam.

Over het gebruik van het Heilig Avondmaal.

Onder de lastgevingen, welke de Verlosser aan Zijne discipelen gaf eer Hij hun verliet, vinden wij er een in betrekking tot eene verordening, welke Hij hun beval waar te nemen, totdat Hij weder zoude komen. Deze verordening was het gebruik van het Heilig Avondmaal, hetwelk eene nauwere gemeenschap tusschen Jezus en Zijne volgelingen zoude veroorzaken. Zij zouden zich er aan herinneren, dat Hij Zijn leven voor hun had gegeven en aan het oogmerk en de gevolgen van dit Zijn doen; zij zouden voortwaarts zien tot den tijd, wanneer Hij weder zoude komen, en zij zouden een verbond maken, dat zij Hem onder alle omstandigheden, goede of kwade, voor- of tegenspoed zouden dienen. Dit verbond zou hernieuwd worden zoo dikwijls als zij in plechtige vergaderingen zouden samenkomen, en zij ontvingen de belofte, dat door getrouwe waarneming van dit gebod de Heilige Geest met hen zoude zijn en hun zoude leeren wat te doen en te spreken.

Wij kunnen ons gedeeltelijk de gevoelens voorstellen van onzen Verlosser toen Hij, kort vóór dat Hij door den grootsten doodstrijd ging welke ooit een mensch gekend heeft, aan Zijne Apostelen het heilig bevel gaf: „Doet dit tot Mijne gedachtenis.” Hoe waren Zijne gevoelens niet aangedaan, wegens degenen, die Hij liefhad en die alles voor Hem hadden verlaten! Hoe bezorgd was Hij niet hun te toonen, dat Hij hen spoedig moest verlaten, dat Zijn leven geëischt zou worden om de Schriften te vervullen en dat Hij wederom zou opstaan! Nochtans konden zij het niet verstaan. De werkelijke opstanding uit de dooden was noodig om hun er van te overtuigen. Zij zagen het en geloofden.

Nadat zij de machtige teekenen en wonderen hadden gezien welke met Zijnen dood en Zijne opstanding verbonden waren, zou het onmogelijk voor hen geweest zijn met andere gevoelens samen te komen dan met de heiligste vereering voor den Machtige, den Zoon van God. Degenen, die deze tooneelen hadden aanschouwt, konden niet anders dan de gewichtigheid van het heilige Avondmaal beseffen. Maar daar waren duizenden van menschen, die na de hemelvaart des Heeren bekeerd en geen ooggetuigen van de wondervolle gebeurtenissen geweest waren, waarvan ons de vier evangelies spreken; die moesten tot een zekeren graad zooals wij, zich op de getuigenissen van anderen verlaten. Zij beseften niet voldoende de oogmerken verbonden met de instelling van het

Heilig Avondmaal. Zij werden zoo nalatig, dat Paulus het noodig vond de onwaardige deelnemers aan het brood en den wijn ten strengste te berispen, en hij zeide hun, dat dezulke schuldig waren aan het lichaam en bloed des Heeren. Wat een vreeselijke gedachte! Velen waren ziek en velen sliepen omdat zij die wet hadden overtreden.

De gewichtigheid van het Heilig Avondmaal is vandaag juist zoo gewichtig als zij ooit te voren was. De zegeningen, welke op de eene zijde door het waardige gebruik van het Heilig Avondmaal ontvangen worden, en de straf, welke met het onwaardige gebruik daarvan verbonden is, zijn heden dezelfde als in vroegere dagen. Daar dit het geval is, is het noodzakelijk voor ons, juist zoo voorzichtig, zoowel in het bedienen als in het gebruik daarvan te zijn, als de Heiligen van vroegere dagen.

Wij hebben dikwijls personen gezien, welke, terwijl de Ouderlingen het brood en het water bedienden, ronkeken naar de verschillende voorwerpen in de vergaderzaal, naar de deuren of vensters om eene voorbijgaande gebeurtenis gade te slaan of zelfs tot hunnen buurman fluisterden. Wij zijn zeker, dat den Heer zulk eene onverschillige handelwijze niet aangenaam kan zijn. Hij wenscht dat onze geesten werkzaam zouden zijn in de overweging Zijner godheid tot ons, door voor middelen tot onze geestelijke kracht en groeïdom gezorgd te hebben; te herinneren wat Jezus voor ons heeft gedaan en door welk een groot offer Hij het vol bracht; voorwaarts te zien tot den tijd, wanneer Hij weder zal verschijnen, om het „Bruiloftsmaal des Lams” met Zijn volk te eten; en eindelijk vast te besluiten, dat wij Hem in de toekomst beter zullen dienen dan in het verleden om zoodoende Zijner waardig te worden. Wanneer wij aan al deze eischen voldoen kunnen wij verwachten Zijne zegeningen voortdurend te genieten, maar anders niet.

Correspondentie.

X
Het onderstaande is een uittreksel van eenen brief van Ouderling H. van Braak, arbeidende in Groningen.

Waarde Broeder!

In Groningen teruggekeerd zijnde, richt ik de volgende regelen omtrent mijne ondervindingen tot u.

Te Apingedam aangekomen ontmoette ik aldaar Ouderling Alkema en wij hielden des avonds vergadering, alhoewel er niet veel hoorders waren. Wij hebben hier elke twee weken vergadering, doch bezitten aldaar nog geen leden der Kerk, alhoewel er vele personen onderzoekende zijn. Des nachts sliepen wij ten huize van br. Hanssen, omtrent een half uur van de vergaderplaats en den volgenden morgen vertrokken wij naar Vormzum en hadden aldaar enige gesprekken, o. a. met een paar Israëlieten en een paar officieren van het leger des heils. Des avonds hadden wij eene

Farmsum

goede vergadering ten huize van de wed. Kruiger, de zaal was goed bezet en het gesprokene scheen goeden indruk te maken. Br. Alkema vertrok van hier naar Groningen en ik keerde terug naar het huis van broeder HANSEN alwaar ik mijn middagmaal nuttigde. Vandaar uit bezocht ik verschillende huizen, alwaar ik vroeger reeds traktaatjes verspreid had. Het dorp Schapenbulten bezocht ik daarna en het doet mij genoegen u te kunnen melden, dat ik eenigen tijd geleden aldaar in eene schuur voor 150 menschen het Evangelie heb gepredikt. Vandaar ging ik naar Wagenborgen alwaar ik ook vroeger eene vergadering heb gehouden en wij hebben aldaar vrienden die ons van eten en drinken voorzien, doch daar ik dien avond naar Siddeburen moest loopen, zoo bezocht ik slechts één gezin.

Den volgenden morgen hadden wij eene goede vergadering ten huize van br. HEINO KAP. Daar de broeders en zusters hier zoo ver van elkaar wonen zoo is het voor hen zeer moeilijk de vergaderingen bij te wonen. Maar zij doen in deze richting alles wat zij knunen en zoo ook met de zondagsschool. Den volgenden dag begaf ik mij naar Groningen en trof de broeders in goeden welstand aan en na eenige noodzakelijke bezigheden verricht te hebben bezocht ik aldaar de leden.

Van Groningen vertrok ik per boot naar Friesland en vond de 70-jarige broeder DEKKER in goeden welstand. Den volgenden dag begaf ik mij met br. DEKKER, de eenigste Mormoon hier, naar Dokkum en spraken aldaar met eenige zijner familieleden en verspreiden ook wat traktaatjes.

Eenige dagen later hielden wij te Dokkum eene vergadering welke zeer goed bezocht werd, dank zij den uitklinker welke het overal luide verkondigde. Bonifacius werd bij Dokkum vermoord en ik heb ook nog water uit de put gedronken welke door hem gevonden is. Dokkum is een klein stadje, maar ik geloof, dat er hier een goed werk kan gedaan worden. Des avonds vertrok ik weder per boot naar Groningen en vond alles in tamelijk goeden welstand.

Broeders ALKEMA en DRAAIJER zijn denzelfden dag dat ik naar Friesland ging naar Blijham vertrokken, alwaar zij eene goede vergadering hebben gehouden.

Ouderling HAND van Zion bevindt zich wel en gaat goed met de taal vooruit.

Wij hebben hier omtrent 137 leden, verdeeld als volgt: Groningen 79, Siddeburen 50, Blijham 6 en Friesland 2.

Verder heb ik nog eene goed bezochte vergadering in Friesland gehouden en met verschillende personen gesproken, alwaar br. POSTMA van Groningen mij trouw ter zijde heeft gestaan

Het werk des Heeren gaat hier vooruit en overal vinden wij harten die geopend zijn om het Evangelie van Jezus Christus te ontvangen en ik geloof, dat in de toekomst nog vele zielen hetzelfde zullen aannemen.

X

Dordrecht, 28 September 1897.

Pres. FRED. PIEPER, Rotterdam

Waarde Broeder!

Bij deze voldoe ik aan uw verlangen, eenige bijzonderheden mede te deelen omtrent mijne bezoeken aan de stad Gorinchem.

Gorinchem is eene vestingstad, gelegen aan de Merwede, naar omtrent 10,000 inwoners, welke zooals dit in andere plaatsen het geval is tot verschillende secten behooren.

Op 20 Juli van dit jaar begaf ik mij daarheen, en daar ik aldaar geheel onbekend was, zoo vergezelde br. Stokvisch mij, welke daar verscheidene jaren gewoond heeft en mij goed van dienst kon zijn. Eerst bezochten wij een familielid van één onzer gemeenteleden woonachtig te Rotterdam en hadden aldaar een goed gesprek over het Evangelie, alhoewel enkele van de huisgenooten tegen ons waren, zoo maakte het gesprokene op de overigen eenen goeden indruk.

Door middel van een zeer oud man vernamen wij, dat er ruim dertig jaren geleden Mormonen-Zendingen geweest waren en er tevens enkelen gedoopt werden. Hij gaf ons een zeker adres, denkende, dat deze personen ons verdere inlichtingen konden verschaffen. Deze personen verwezen ons weder ergens elders heen en kregen wij eindelijk de verlangde inlichtingen.

Ruim 30 jaren geleden was het herstelde Evangelie van Christus aldaar gepredikt (denkelijk door brs Brown en Weyler van Utah) en waren er enkelen gedoopt. Een tante van de juffrouw met welke wij spraken was ook gedoopt en woonde nu in Salt Lake City, zich steeds in het Evangelie verheugende. De families in Gorinchem waren er echter zeer vijandig tegen gezind.

Verder vernamen wij, dat Br. Bockholt ongeveer 20 jaren geleden en er geruimen tijd gepredikt heeft. Deze Ouderling Bockholt van Utah was familie van den persoon met wien wij spraken. Na omtrent één uur over verschillende punten van het Evangelie geproken te hebben, begaven wij ons naar Café Cambrinus, daar wij vernomen hadden, dat aldaar een vergaderlokaal te huur was, iets wat in Gorinchem eene bijzonderheid is. Na eenigen tijd over het huren der zaal onderhandeld te hebben, verlieten wij de stad en kwamen des avonds weder te Dordrecht aan.

Wij hadden besloten op Zondag 1 Augustus eene vergadering in Gorinchem te houden. Door middel van eene advertentie maakten wij de vergadering bekend en zonden tevens twee broeders vooruit om, bij het uitgaan der verschillende kerken, omtrent 700 stroobiljetten met onze geloofsartikelen te verspreiden.

Toen ik echter van het spoor kwam ontmoette ik deze broeders en vernam van hen, dat de commissaris van politie hun inlichtingen omtrent de te houden vergadering gevraagd had en zei dat hij eerst de eigenaar van het lokaal moest spreken. Ik begaf mij dadelijk naar laatstgenoemde en zeide, dat wij de zaal voor ééne vergadering gehuurd hadden en deze ook zouden houden, daar dit niet volgens de wet belet kon worden. Hij gaf ons dan

ook vrijheid daartoe en w. begaven ons dan ook naar die zaal welke aan de achterzijde van het Café lag en eenen bijzonderen ingang had. Ouderling (B. H.) Denkers kwam ten half drie met 15 broeders en zusters per boot te Gorinchem aan, zoodat deze dag voor velen eene ontspanning was, doch tevens nut stichtte.

Ten drie uur begonnen wij de vergadering alwaar omtrent 60 personen (met inbegrip der leden van Dordrecht) tegenwoordig waren. Br. Denkers en ik spraken over de beginselen van het Evangelie aantoonende, dat volkomen gehoorzaamheid daaraan slechts de zaligheid ten gevolge kan hebben.

Ten 5 uur vertrokken wij weder naar Dordrecht en hielden daar onze gewone avondvergadering. *Wordt vervolgd.*

Sleutel voor Godgeleerdheid.

(*Vervolg van blz. 272*).

HOOFDSTUK X.

Sleutelen tot inwijding in de practische Godgeleerdheid.

Is 't moog'lijk, dat een mensch als ik, belaân met zonden,
Een candidaat voor 's hemels verborgenheên wordt bevonden!
Mag ik nad'ren tot de poort en haar ook binnen gaan,
Van vroeg're zonden gewassen en geheel ontdaan,
Vernieuwd van geest, en dan met groot verlangen
Van de gezegende kracht der Godgeleerdheid ontvangen?

De beoefenaar dezer zeer belangwekkende wetenschap, die met ons de doordringende voorvallen harer geschiedenissen op aarde heeft nagegaan, totdat hij haar in al de schoonheden hersteld terugviadt en hare krachten wortel in de aarde schieten, om eeuwige vruchten voort te brengen, zal ongetwijfeld een verlangen gevoelen, om onderwezen te worden in de eerste beginselen, de verordeningen of middelen, waardoor hij persoonlijk hare voordeelen kan genieten en hare krachten gebruiken

Daar zijn zekere eigenschappen of persoonlijke toebereidselen onverwijdelijk noodig, daar zonder dezelve niemand een geschikt candidaat voor deze 700 goddelijke zegeningen zijn kan.

Ten eerste. Hij moet in Jezus Christus gelooven en in de getuigenis van den Apostel, of bemachtigden ambtenaar, die tot hem komt voor de bediening dezer zegeningen.

Ten tweede. Hij moet het leiden van een zondig leven verzaaken, moet zich in ieder onreine of onwettige toegevenheid verloochen, moet rechtvaardig met zijne medescheepselen handelen en besloten zijn de geboden van Jezus Christus te houden.

Met deze eigenschappen toegerust, komt hij naar den Apostel, Ouderling of Priester der Kerk van de Heiligen, die, nadat de candidaat een verbond gemaakt heeft, om de zonden te verzaaken en de geboden van Jezus Christus te houden, met hem in het water afdaalt en hem aldaar begraaft in den naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, tot de vergeving zijrer zonden en hem dan uit zijn watergraf opricht.

Deze verordening is om den dood, de begrafenis en de opstanding van Jezus Christus voor te stellen, en wordt doop genoemd.

Deze verordeningen ondergaan hebbende, moeten de handen van één of meer van het geautoriseerde Priesterschap op het hoofd van den candidaat gelegd worden in dezelfde heilige namen en de gave des Heiligen Geestes is op hem bevestigd. Deze doop uit water en uit Geest wordt eene nieuwe geboorte genoemd en is in werkelijkheid eene herhaling der natuurlijke geboorte of in-trede in de elementen van een nieuw bestaan.

Om dit te verstaan, moet de beoefenaar onderwezen worden in de wijsbegeerte dezer natuurlijke geboorte, welke drie beginselen omvat, n.l.: „*De Geest, het water en het bloed*”.

De eerste vorming van het menschelijk lichaam is aangevangen met en onderhouden door bloed en geest, in den schoot der natuur, alwaar het tot het oogenblik der geboorte drijvende is in het element water. Bij de geboorte wordt het dan letterlijk uit water geboren, dat is, het komt voort uit dat element waarin het zoolang bedolven geweest is, in een ander element de dampkring genoemd, hetwelk dan een noodzakelijk element van bestaan wordt.

Wederom geboren te worden is dus in hetzelfde element ingaan, de ademhaling in den waterigen schoot staken en nit dat element in den dampkring voortkomen en wederom de eerste ademhaling doen in de nieuwe schepping; terwijl terzelfdertijd het bloed der verzoening gebruikt wordt voor het individu tot vergeving van zonden en wordt gevolgd door de uitstorting van den Heiligen Geest der belofte. „*Drie zijn er die op de aarde getuigen, de Geest, het water en het bloed.*”

De dingen dezer zichtbare schepping zijn de voorbeelden der dingen in de onzichtbare wereld, en zoo gerangschikt, dat zij juist overeenstemmen, de één aan den ander beantwoordende, gelijk het eene gelaat aan het ander in een spiegel.

De onderdampeling in water, in den naam van den Vader, Zoon en Heiligen Geest tot vergeving der zonden, en den doop des Heiligen Geestes, die volgens de belofte volgt, door de oplegging der handen van het heilig Priesterschap, waren ingesteld van voor de grondlegging der wereld, als een voorbeeld van de geboorte, dood, opstanding en nieuw leven van den mensch.

De candidaat is nu ingewijd in de eerste beginselen van de wetenschap der goddelijke godgeleerdheid. Zijn geest is verlevendigd, zijne verstandelijke vermogens zijn opgewekt tot groote werkzaamheid. Hij is als het ware verlicht. Hij leert meer van de goddelijke waarheid in een paar dagen als hij gedurende een leeftijd kon geleerd hebben in de beste menschelijke instellingen der wereld.

Zijne gevoelens zijn ook gezuiverd, in verhouding verhoogd en vermeerderd. Hij bemint zijn hemelschen Vader en Jezus Christus met eene volkomene liefde. Zoo bemint hij ook de leden der Kerk, of het lichaam van Christus, zoo als hij zijne eigene ziel

lief heeft; terwijl zijne boezem vervuld is met de teederste sympathie en gevoelens van goeden wil en welwillendheid voor alle menschen. Hij wil iedere opoffering maken, die noodig is, om goed te doen. Hij zou met blijdschap zijn leven geven, zonder een oogeblik te aarzelen of smijt te hebben, als dit van hem voor de zaak der waarheid verlangd werd.

Hij gevoelt ook voortdurend den geest van gebed en waakzaamheid, stort zijne ziel in het zelve uit en ondervindt, dat hij in alle noodige dingen beantwoord wordt. Hij is nu in eene geschikte hoedanigheid, om een of meer der geestelijke gaven te gebruiken.

Hij kan misschien met macht spreken in het woord der wijsheid, in het woord der kennis, in profetie of in andere talen. Hij kan een visioen hebben, een geïnspireerden droom droomen, of de gave om genezen te worden, of om anderen door de oplegging der handen in den naam van Jezus Christus te genezen.

Om een gedeelte van den Heiligen Geest mede te deelen door aanraking, of door de oplegging der handen, of een gedeelte van het element des levens mede te deelen van het eene dierlijke lichaam aan het ander, door een geautoriseerd persoon die in den naam van God handelt, en daarmede vervuld is, is juist zoo goed in overeenstemming met de wetten der natuur, als voor water om zijn eigen waterlijn te zoeken, de lucht haar evenwicht, of warmte en electriciteit hunne mediums ter geleiding.

Deze wet van geestelijke vloeistof, hare mededeelzame eigenschappen en het kanaal waardoor het van een persoon aan den ander wordt medegedeeld, hebben eenige overeenkomst of gelijkvormigheid met de wetten en werkingen van electriciteit. Zooals electriciteit wordt het medegedeeld door de aanraking van twee lichamen, door middel van het kanaal der zenuwen.

Maar deze twee vloeistoffen verschillen zeer veel. De één is eene hoedanigheid, bijna verwant met de grovere elementen der stof, niet zoo volkomen aangedaan met de eigenschappen van ontwikkeling, wijsheid, toegenegenheid of zedelijke onderscheiding. Het kan daarom van het eene dierlijke lichaam aan het andere medegedeeld worden, zonder betrekking te hebben op de verstandelijke of zedelijke vermogens van het onderwerp of den ontvanger. De ander is eene zelfstandigheid, aangedaan met de eigenschappen van kennis, wijsheid, toegenegenheid, zedelijke onderscheiding, liefde en welwillendheid zoo zuiver als de aandoeningen die het hart doen zwellen, de zenuwen doen trillen, of de pols doet slaan van den Vader van allen.

Een bemachtigd persoon met deze hemelsche vloeistof gevuld, kan die niet aan een ander mededeelen als deze niet gerechtvaardigd, gewasschen en gereinigd is van al zijne onreinheden van het hart, gevoelens, gewoonten of handelingen door het bloed der verzoening, dat in het algemeen toegepast is in verbinding met den doop tot vergeving.

Een mensch, die in zijne zonden voortgaat en geen levend geloof in den Zoon van God heeft, kan de gave des Heiligen Gees-

tes niet ontvangen door de bediening van eenig bemachtigd persoon, hoe heilig deze ook is. De onreine geest van zoo iemand verdrijft het reine element, volgens de natuurlijke wetten van sympathetische verwantschap, of van aantrekking en afstooting.

Een ontwikkeld wezen naar het beeld van God bezit ieder orgaan, eigenschap, zintuig, sympathie, toegenegenheid, van wil, wijsheid, liefde, macht en gave, die door God zelf bezeten worden.

Maar deze worden door den mensch in zijn eersten staat, in een ondergeschikten zin van het woord bezeten. Of met andere woorden, de kiemen dezer eigenschap bestaan slechts en moeten langzamerhand ontwikkeld worden. Zij gelijken op een knop, een kiem, die langzamerhand tot een bloem ontluikt, en dan bij voortgang de rijpe vrucht voortbrengt naar zijnen aard.

De gave des Heiligen Geestes past zichzelven toe op al deze organen of eigenschappen. Hij verlevendigt al de verstandelijke vermogens, vermeedert, vergroot, breidt uit en zuivert al de natuurlijke hartstochten en gevoelens en maakt hem door de gave der wijsheid geschikt tot hun juiste gebruik. Hij inspireert, ontwikkelt, bewerkt en rijpt al de zuiver gestemde toegenegenheden, vreugde, smaak, teedere gevoelens en aandoeningen onzer natuur. Hij inspireert deugd, vriendelijkheid, goedheid, teederheid, zachtzinnigheid en liefde. Hij ontwikkelt schoonheid van persoon, vorm en trekken. Hij bewerkt gezondheid, kracht, bezieling en aange-naam gevoel. Hij ontwikkelt en versterkt al de eigenschappen van den natuurlijken en geestelijken mensch. Hij versterkt, bezielt en geeft veerkracht aan de zenuwen. In het kort, Hij is als het ware, merg voor de beenderen, vreugde voor het hart, licht voor de oogen, muziek voor de ooren en leven voor het geheele wezen.

In de tegenwoordigheid van zoodanige personen gevoelt iemand, dat hij het licht van hun aanschijn geniet, als de vroolijke straal van het zonnelicht. Zelfs hunne atmosfeer verspreidt eene trilling, een warmen gloed van reine vreugde en sympathie tot de harten en zenuwen van anderen, die gelijksoortige gevoelens, of toegenegenheid van geest hebben. Onverschillig of de personen vreemdelingen zijn, geheel en al aan elkaâr onbekend van persoon of karakter, onverschillig of zij ooit tegen elkaâr gesproken hebben, zoo zal toch ieder geneigd zijn in zichzelf op te werken, en misschien uitroepen als er naar deze samenkomst verwezen wordt: „O, welk eene atmosfeer omringde dien vreemdeling! Hoe trilde mijn hart van reine, heilige gevoelens in zijne tegenwoordigheid.

(Wordt vervolgd.)

I N H O U D :

Eene vriendschappelijke discussie	Blz 289	Over het gebruik van het H. Avondmaal	Blz. 297
De beste erfenis	„ 296	Correspondentie	„ 298
Aphorismen	„ 296	Sleutel voor Godgeleerdheid	„ 301

Uitgave van FRED. PIEPER, *Izaäk Hubertstraat 120, Rotterdam.*
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.